

Kik azok a rákócisták?

X.

...Mindannyiunknak számos élménye, emléke maradt az iskolában eltöltött évekből. Azokat a volt osztálytársakkal való találkozáskor eleveníti fel, vagy ahogy én is tettem: gyermekeimnek, unokáimnak meséltem el.¹ Az országjárás után Balatonakarattyán táboroztunk, volt közöttünk olyan növendék is, aki akkor látta életében először a magyar tengert. A kikötőben nyolc dunai naszád várt bennünket. Osztályonként egy. Keszthelyig végighajóztuk a Balatont. Mit hajóztuk - repesztettük a vizet! A természeti látnivalók mellett egy kis katonásdit is becsempészték: a hajón szolgálatot teljesítő kiskatonák segítségével, zászlójelekkel kommunikálhattak egymás közt az osztályok. Keszthelyhez érve csákyázással ellenőrizték a vízmélységet, nehogy az iszapba ragadjunk. A városban a Festetics kastély, a Georgikon megtekintése nyújtott felejthetetlen élményt. Majd visszahajóztunk táborhelyünkre, ahol a humorban sem volt hiány. Éjszakai őréséget rendeltek el. Az óránkénti váltásnak a felszerelése egy darab zseblámpa volt. - Hát mit csinálnátok, ha tényleg valaki idegen akarna behatolni a tábor területére? - kérdezte egyikünk. Gyorsan megjött a válasz: - Felszólítanám, hogy „állj vagy átvilágítslak!” - ...Reggeli tornára vonultunk ki a focipályára. Jakab főhadnagy volt az ügyeletes tiszt. Úgy, ahogy a szabályzat előírta, a dísztőr is viselte. Futott mellettünk, és a dísztőr ütemesen csattogott hol a hátsóját verve, hol középre repült, kellemetlenül érintve legérzékenyebb pontját. Ilyenkor meg-megbicaklott. Először csak kuncogás hallatszott, majd a század átment teljes röhögésbe. A reggeli torna pedig kudarcba fulladt. A dolog itt nem fejeződött be. Délelőtt, az úgynevezett nagyszünetben felsorakoztatták az évfolyamot az alakuló-tér mögött húzódó úton. Parancsnokaink: Oláh István alezredes, Vági százados és Muraközi főhadnagy álltak velünk szemben és pásztázták végig a kissé megrémült tekinteteket.

-Értesültem az évfolyam viselt dolgairól – szólalt meg iskolaparancsnokunk.

-Lépjenek elő a kezdeményezők! – ezt már keményebben.

Hogy egyszerre történt-e, abban nem vagyok biztos, de néhány másodperc elteltével az egész század egy lépéssel előrébb lépett.

-Tisztelem az összetartásukat! Ez azonban nem jelenti azt, hogy a büntetést megússzák. A tavábbiakat Vági századosra bízom. El lehet vonulni! - fejezte be mondandóját a parancsnok...

¹ Kovács József: Emlékmozaikok. p. 207 - 273.